

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem

IMPERATORA I M. C. C. ROSSYI.

w WILNIE V. S. 3. MAJA 1802. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 15. Kwietnia.

General Major Kasperski naznaczony Szefem 12. batalionu artylleryi. Półkownik Ulanów kommandantem batalionu 3. Kozłowskiemu regimentu muszkietyerów zmarły Półkownik Bafzjów wymazuje się z rang listy.

z Wiednia 1. Maja.

Dwór Cesarski za dni 15. ma ztąd wyjechać do Presburga, gdzie zacznie się w m. t. Sejm Węgierskich Stanów. Cesarz Jmć Generala Lieutenanta Lindenau umieścił przy Arcy Xiążęciu Janie. Arcy Xiąże Karol powstał szczęśliwie z kilkodniowej choroby. Słychać że gonice do Paryża wysłane poniosły wiadomość o bliskim zagaleniu obrad Rzeskich w Ratisbonie, końcem przyjęcia projektu indemnizacyi przez sekularyzacye, od znaczniejszych Mo carstw przyjętego. — Posel Angielski Lord Paget z Constantinopola ma doniesienie, że spory w Egipcie między Generalami woysk Brytańskich i Tureckich przyjacielskim sposobem ugodzone zostały; co jednak potrzebuie potwierdzenia. — W Królestwie Czeskim pokazał się ogień w kopalniach węglanych nie wiadomo jakim przypadkiem zajęty; rząd wszelkiey usilności dokłada na zgaszenie pożaru szkodliwego. — Wyšlo nowe opisanie terazniejszego Stanu Monarchii Pruskiej. Rozległa jest mil kwadratowych 5400; mieszkańców liczy 9. milionów; ta ludność pomnaża się corok w setney części: miast w kraju całym 952, wsi miasteczek 40. tys. folwarków 473. tys. gruntu; oromego 1257. mil kwadratowych; 1650. mil sianozęci 1028. mil łanem porosłych; 5. mill. 500. tys. Iztuk bydła rogatego, owiec 13. mill. koni półtora mill. Około rozmaitych kopalni pracuie ludu 90. tys. Szląsk wydaie samego żelaza corok blisko 300. tys. centnarów. Rzemieślników w całym Państwie 185. tys. wyprowadza się towarów za 44. mil. talarów; samego żyta idzie na rok za granicę Iztów 60. tys. płótna za 5. mill. talarów, drzewa za million 100. tys. materyi jedwabnych za million 500. tys. W Bareuth i Magdeburgu nie zbywa na miedzi; w Szląsku olów ettc. Woyska Król utrzymuie 240. tys. dochody jego przechodzą 36. mill. talarów.

Do Szwajcarów Poslem wyznaczony Hoppe, gdzie, jak niżej okażemy, coraz nowe, jedne drugim podobne; rewolucye następują, dzieło potajemne kilku osob. — W Serwii, Bulgaryi, wielu innych Prowincyach Turcyi Europejskiej, Bafzowie i kommandanci, których zgorzly przykład szczęśliwy Pafswana Oglou; zamysłaią być nie podległemi Porcie. — W Constantinopolu Kapitan Bafza choruie. Tamże rząd ukarał przykładnie kilkadziesiąt złoczyńców, którzy od lat kilku bawiąc się wożeniem ludzi po morzu; rozrywki żayć chcących, zwykli każdego wysadzać na brzeg pusty, odzierać i zabijać. Nie dorosłe dziecko, którego matka losu podobnego z ich ręki doznała; zbrodnię wyia wilo. — Baron Hubach Posel Duński od Sultana odebrał w podarunku tabakierę kosztowną; z oświadczeniem ukontentowania za pracę podjętą w opatrywaniu potrzeb jeńców Francuzkich podczas wojny. — Cesarz Jmć wyznaczyl

Komisją do ułożenia rządu w Prowincyach niegdy Weneckich; przydują Graffowie: Colredo i Maylath.

z Berne 21. Kwietnia.

Nową mamy rewolucyą; lecz od lat kilka takeśmy do niej przywykli, że to słowo dawniej straszne, hasło klęsk i mordów, żadnego wrażenia na umysłach nie uczynilo. Jak tylko pierwszy Landamman Reding wyjechał na święto do familii w Schwitz osiadley, część większa członków rady mniejszey, przezeń utworzoney. Konstytucyi jego przeciwna; która o tém oświadczenie podała do Senatu, korzystając z okoliczności; do nowych odmian przystępuie, pisząc wyrok następujący: „Wszystkie środki do dzisiaj dnia przedsięwzięte, końcem narzuceney Konstytucyi powszechney Szwajcarom, jakoteż Konstytucyi szczegulnych Cantonom, są wstrzymane; 49. obywatelów od nas wybranych ze wszystkich części RPtey, zgromadzi się do Berne d. 28. Kwietnia; ci roztrząsać mają ustawy d. 29. Maja r. 1801, i odmiany według zdania swojego zrobia; takowe zgromadzenie w jak najprędzszym czasie złoży raport radzie mniejszey. Senat zostaje pod limitą, póki od teyże rady nie będzie zwolany. „Po tym wyroku, Hirzel, Frisching, Escher członki rady mniejszey, oddalili się od niej, zaniosłszy oświadczenie przeciwko wszelkim czynnościom; ale jak sami, w ręku moc trzymając, nie słuchali podobnych protestacyi, tak dziś od góruiącey strony wysłuchanemi nie byli. Sekretarz rady Mousson wziął dymityą. Przed odmianą rada odezwę uczyniła do Generala Thurreau, donosząc że Szwajcarowie przosili Konsula pierwszego o uwolnienie powiatu Valais od kontrybucyi bezprawnie narzuconych; ostrzegając ażeby tymczasem wstrzymał ich wybieranie. Odpisuię Wódz Francuzki że podatek potrzebny jest koniecznie na opłatę żołnierza; naznaczony tym jedynie którzy posłusznymi bydy nie chcą prawom Szwajcarskim.

W Cantonie Berneńskim zia wila się niedawno sekta nowa. Zwodziciele wmawiają ludowi nie oświeconemu, że słuchać nie powinien zwierzchności, długów zaciągnionych płacić ettc. przytęm opowiadali, że ziemia i wszelki majątek są dobrem dla wszystkich powszechnem bez żadney własności. Lecz ta nauka u nikogo wiary nie zayduie, wyia wszy próżniaków i złodzieiów. Policya zabrać kazała książkę przez nich między gminem rozrzuconą; w której się zawiiera ta nauka; 10. zaś pierwszych nauczycieli do więzienia zaprowadzono; zaczęli prawić rzecz swoją na rynkach, ponieważ im nie pozwolono w Kościołach. — Rewolucya nafa stała się bardzo spokojnie; nawet nie trzeba było straży podwajać; cały d. 17. zamknięta była rada, żołnierzom w kofzarach rozdano ładunki w rozkazem, ażeby samego tylko Generala Andermat słuchali, który w potrzebie użyć mócen jest woysk Francuzkich. Departament woieny odano Ob. Schmidt. Prefektów Cantonowych w Zurich, Argow, Lucerne zmieniono; powrócili do urzędu ich poprzedniocy przez Landammana Reding złożeni; kollega jego Renger w radzie przyduie. Pierwszy d. 19. z Schwitz powró-

ci; niemieszkając Ruttiman i Kuha idą do niego donosząc o zażytych odmianach, i zapraszając na sejsyą. Landamman oświadczył że myśli swoją na piśmie wyrazi. Nazajutrz przybywa, z nim Frisching, Hirzel, Gluz, którzy d. 17. oddalili się do Solothurn. Reding mówił przeciw odmianom w niebytności jego sprawionym, jako nieprawnym i Konstytucyi przeciwnym; przydając, że tylko w Senacie władzę najwyższą uznaje; sam jako pierwszy urzędnik czynić będzie co trzeba na zbawienie RPtey. Po tém oświadczeniu wychodzi z kolegami; Gluz zostaje, który skromniey od innych mówił. Spodziewać się trzeba, że Reding z przyjaciółmi oddalony będzie od urzędu. Rada mniejsza wojskom Szwajcarskim zciągnąć kazala do stolicy; już niektóre przybyły; żołnierza Francuzkiego mamy w kraju 5 tys. Listy 49. obywatelów obranych do pisania Konstytucyi, jeszcze nie mamy zupełney; umieszczono w niej Szwajcarskiego ziomka rodem z Genewy, sławnego niegdys Ministra u Francuzów, Neckera; kolegów jemu przydano niektórych, co jeszcze niesą znami krajowi.

Ciekawa rzecz była do której strony przychylić się zechce rząd Francuzki, już wliście do Redinga pokazał Buonaparte, że konstytucya przez niego dana Szwajcarom, dzieła kilku osób nie umocowanych, nie zawiera w sobie woli ogulney narodu całego, iak w RPtey być powinno. Skutek pokazał, że Francuzi teyże konstytucyi utrzymać nigdy nie chcieli. Rada naprzód o zaszytej odmianie doniosła Generałowi Montrichard, który odpowiedział, że powinnością jego będzie utrzymać spokojność w Szwajcarach całemi siłami. Na podobne doniesienie odpisał Posel Verninae „ Osądziliście, że konstytucya przez 6. Seymów Cantonowych odrzucona, od innych pod warunkami rozmaitemi przyjęta, od żadnego nie pochwalona, być nie mogła narzuconą Szwajcarom. A jednak wyroki Seymów Cantonowych innego skutku; spodziewać się kazaly, ponieważ Reprezentantów do nich lud obierał według myśli Senatu, który sam konstytucyą napisał. Narod zapewne pochwali mądrość waszą, i wdzięczny będzie, że na miejscu gwałtów i przemocy, zgodę i jedność obieracie. Y Senat uwielbi pomiarowane i roztropne władzy dzieł nieokreślonej użycie. Nie tajno wam, iak rząd Francuzki pragnie widzieć Szwajcary szczęśliwe; pochwali bez wątpienia postępek, co ma zkończyć umysły rozróżnione, zgasić faksye. Tego sami żądacie Szwajcarowie, wszyscy powszechnie, chociaż ludzie niektórzy, ambiacyą, własnym zyskiem, namiętnością powodowani, chcą raz jeszcze postrzed was rozniecić, pożar domowych niezgod. „

z Paryża, 16 Kwietnia.

Dokończenie mowy Luciana Buonaparte.

Rewolucyiny Orator, Mirabeau, którego wielkiem imieniem anarchia i niezbożność chciały się okrywać, mąż wielki i dziwny, w tłumie intryg i namiętności zawsze miłośnik Oyczyzny, z którego ust polityczne prawdy płynęły, czyliż nie powiedział „ Wyznamy przed obliczem wieków i narodów, że Bóg równie iak wolność potrzebny jest Francuzom, a krzyże stawiamy na gór wierzchołku po wszystkich Departamentach, ażeby kto nie mówił, żeśmy chcieli wyniszczyć źródło porządku, i gasić ostatnią nadzieję cnoty nieszczęśliwey. „ Trzebaż nam przykładów? Mamy Anglią; o wolność i wiarę zarówno lud gorliwy; życzyć tylko trzeba, żeby na wzór Francyi, wszystkie tam obrządki względ równy znalazły. Któż tey prawdzie przeczy? Sprawy klęsk naszych, burzyciele domowey spokojności, podpalacze woyny domowey, co Oyczyznę postawili nad przepaścią, których błędy wiekiem naprawić trudno. Niebezpieczne dla RPtey Duchowieństwo! lepszy gwałt niż rozsądek! dobrze 20. tys. Xięży posłać do Guinny! lecz Francuz tey rady słuchać nie chce.

Prześladowanie religią uczyniło dla kraju niebezpieczną w rewolucyi. Biskupi z kraju wywołani, niechętni, nad umysłami ludu mając władzę, tey na złe użyli; dziełem ich były, bunt, mordy, pożoga; bron im z ręki rząd wydarł. Wspomniycie na te woyny niezbożne, któremi zplonęły Departamenta zachodnie, już ustały; biada iesli się odnowią.

Rząd przywraca narodowi religią Chrześciańską, w obrządkach Katolickim, protestantskim i reformowanym; wszystkim równą wolność nadając bo w tey mierze większość prawa nie stanowi. Względem Rzymskiego piszemy Konkordat z Oycem S. Nie krzywdzi narodu wolnego, że Pius 7. i jego następcy rządzić będą Francuzkim Kościołem; Henryk 8. mógł ogłosić się głową Angielskiego; Anglicy mogą podziścić przysięgę Test nakazywać; dalecy od tego, szanujemy wolność sumnienia. Inaczej myśli naród Francuzki, nie pozwoliłby zapewne nigdy na ztarganie związków nas łączących z Rzymem, Konsul nie miał tey co Henryk ambicji, Królowie Francuzcy Papieżom kraie nadalili; żyjący pod rządem niemniey chwalebnyim iak był Karola W. dziś iak w tenczas; Dwór Rzymski do nas iest przywiązany, potrzebując opieki naszey. Charakter osobisty Oycy S. negocycyą ułatwił, z obu stron oddalono przesąd i upor; grzechność, rzetelność, prawda, ludzkosc sercem i piórem Ministrów kierowały. Równy wzgląd zachowano na pożytek RPtey, dobro Kościoła. Przywraca Konkordat co było pożytecznego, znosi bezprawia. Mieć będziecie Francuzi Duchowieństwo świeckie do czci Bożey potrzebne, wolni od zakonnych zgromadzeń, Biskupom niepodległych i przeciwnych.

Czytacie z uwagą artykuły konkordatu; nigdy nie doskonalszego nie utworzyli ludzie; prawo tu równe dla wszystkich; porównajcie naszą ustawę z poprzedniemi Konstytucyinye zgromadzenie chciało zwrócić duchownych do Ewangelicznej nauki, zgaszono beneficja bogate, których dochod na złe był używany; opatrzone wiejskich Pasterzów, którzy pracowali bez zapłaty; zniknęły niezliczone klasztory. Ta odmiana korzyści nie przyniosła krajowi; pogępiła ią naczelniczy Kościoła Francuzkiego, załując straconych bogactw i przywilejów; podobno też przewidzieli, że Ateizm okryć nas miał ciemnością. Ztąd bunt. Kapłani stanu trzeciego, nayobyczajnieysi, enotliwi, których interesem było wytepić bezprawia i zgorzenia duchownych klasy wyższej, przystą, li do rokoszu. Zgromadzenie prawodawcze przysięgę duchownym narzuciło, skazując upornych na wygnanie. Rozlało się po kraju Filozofią tchnąym przesladowanie; wygurował Ateizm w roku jednym; tak trudno iest cywilney władzy zaglądać do sumnienia ludzkiego. Gwałtowniey konwencya postąpiła. Duchownych ogulnie wszystkich deportowano do Gwianny; niechęcych karano śmiercią; Ateizm w religią przemienia się narodową; mknie światło wiary, nauk i rozumu; namówiono kapłanów, ażeby na ołtarzach Bogini rozumu sami się ogłaszali zwodzicielami świata, paląc kadzidło niesławnyim niewiastom, które ich wyznanie przyjmowały.

Ztąd woyny Vendeyskie i Szuanów. Czas okropne! zwrot Francoya czyni do wieków nieoświeconych i dzikich; giną monumenta Boga święte; w kościołach giuche milczenie; odzierają ołtarze niezbożni; poruszono przodków grobowce, rozrzucono popioły; a bez wstydnie kobiety tryumfalnie przez Ateuszów noszone; zasiadały na wysokości ołtarzów. Postrzegli iednakże Jakobini, że naród iakakolwiek religią mieć powinien, która utrzymywała węzeł społeczny. Ztąd pamiętny wyrok nakazujący Francuzom wiarę w istność naywyższą i niesmiertelność duszy; wyuzdany Ateizm stosować się musiał do opinii narodowey. Skromnieysi Dyrektorowie zwolna religią niszczyli. Ogłosiwszy wolność sumnienia, wtrącono do więzienia pobożnych katolików; pracowac w dni święte, spoczywać w dziesiątkowych gwałtem przynu-

szono. Gwianna duchownymi się zaludniła. Pod tym rządem zjawili się czciciele Boga, miłośnicy ludzi, Theophilantropowie; ich ustawy, iakoteż prawo Roberspierra o religii nowej, niewątpliwym są dowodem, że nawet nieprzyjaciele wiary Chrześcijańskiej, uznawali potrzebę czci Boskiej, na wsparcie władzy rządowej; i utrzymanie wewnętrznego pokoju. Naostatek pierwszy Konsul ogłosił prawdziwą wolność sumienia: od r. RPtey 8; godzi się Francuzom pracować i spoczywać; modlić się i rozumieć według woli. Mięszce przysięgi zastąpiła obietnica wierności prawom oyczystym. O tej przemianie uwiadomieni Vendeyczykowie, Szuanowie, raz pierwszy nie tylko broń składają; ale też sercem przychylają się do wspól braci; zgasił pożar wojny domowej. Zatem Konsul odzweź czyni do Oyców S. prosząc o podanie środków dzielnych, któreby ostatecznie tamę położyły zgorzeniu; kłótniom; i swarom duchownym. Taki był wstęp do konkordatu Dwoletniej pracy dojrzałe dzieło, macie przed okiem prawodawcy. Przemówcie, a domowy pokój u Francuzów zakwitnie. Szczęśliwy naród! my szczęśliwi! gdyby tak się stało w r. 1789. któż zrahować może, iak wiele tysięcy obywatelów zachowałaby w życiu Ojczyzna? Jeżeliśmy nie należeli do błędów popełnionych w rewolucyi, wymówić się jednak nie można od potrzeby naprawienia co się zepsuło. Piszmy wyrok przywracający pokój dawno pożądany; naszym jest obowiązkiem stosować się do opinii narodowej; ta opinia każe koniecznie religią przywrócić.

D. 23. Urządźwszy interesy Kościoła Francuzkiego, pierwszy Konsul korzystając z dogodnej chwili, iaką mu podał przywrócony pokój, przystępuje do urządzenia edukacyi. Zawezora Konsyliarze Stanu: Fourcroy, Roederer, Regnault stawiają w Trybunacie; pierwszy w mowie obszerniej pokazuje potrzebę wychowania młodzi, oświecenia w narodzie, zaniechanie edukacyi w czasach zakłóconych; naostatek podaje projekt następujący.

1. Instrukcyja będzie dawana w szkołach pierwiastkowych, które założą gromady; w szkołach wyższych, które założą gromady lub nauczyciele prywatni; w Lyceach kosztem skarbowym utrzymywanych.

2. Szkoła pierwiastkowa może należeć do wielu gromad razem, według ludności i miejsca bliskości.

3. Nauczycielów obierać mają Mairowie i rady municypalne, mieszkanie dla nich wyznacza gromady; zapłatę rodzice według zdania rad municypalnych.

4. Też rady uwolnią od zapłaty rodziców ubogich; byleby uwolnienie nie rozciągało się daley nał piątą część uczniów całej szkoły.

5. Zastępcy Prefektów urządzają szkoły pierwiastkowe, o których stanie raz w miesiącu Prefektem przesyła rapporta.

6. Ta szkoła będzie wyższą, od gromad lub osob prywatnych utrzymywana, gdzie uczą języka łacińskiego i Francuzkiego, początkowej Geografii, historyi, Matematyki.

7. Rząd pomoże zakładać takie szkoły, nadgrodzi dobre uczenie, dając miejsce na szkołę, przyjmując do Lyceów z każdego Departamentu pilniejszych uczniów;znaczając gratyfikacye dla 50. nauczycielów, którzy najwięcej zdatnych uczniów w tychże Lyceach pomieścić potrafią.

8. Szkół wyższych zakładać nie można bez wiedzy rządowej; wszystkie należą do zwierzchności Prefektów Departamentowych.

9. Lycea będą założone na nauki wyzwólone i umiejętności; w każdym trybunale apelacyjnego obrębie Lyceum będzie przynajmniej jedno.

10. W Lyceach nauczać będą języków dawnych, historyi wymowy, logiki, moralności, Matematyki, Fizyki. Nauczycielów nigdy mniej niż 8. rząd liczbę pomnoży, i więcej nauk dawać rozkaże w miarę pomnażającej się liczby uczniów.

11. W Lyceach będą metrowie rysunku, skulptury, fechtów, manezw, tańców, muzyki.

12. Tam doskonalić się powinni uczniowie od rządu pomieszczeni, uczniowie z wyższych szkół wybrani konkursem; uczniowie przez rodziców umieszczeni na pensyi; uczniowie postronni.

12. Każde Lyceum Prowizora do administracyi mieć będzie; ten Censora nauk, i prawnego człowieka do interesów szkolnych.

13. Prowizor, Censor, Prawnik od Konsula będą wyznaczeni; we trzech składają radę administracyi szkolney.

14. W miastach gdzie są Lycea, będzie najwyższa szkół administracyja; do niej należy Prefekt Departamentu, Prezydent apelacyjnego trybunału, rządowy przy nim Komisarz, drugi przy trybunale kryminalnym, Maire, Prowizor; gdzie tych trybunałów niema, Konsul Administratorów naznaczy.

15. Wszyscy bezpłatni; czterokroć zgromadzą się corok, lub więcej w potrzebie, jeśli Prowizor wzywać będzie; do nich należy weryfikacya rachunków; i dozór Lyceów. Prowizor złoży rapporta o całej szkole, zanieśnie skargę przeciw Nauczycielom i uczniom wykraczającym ciężko. Skarga oskarżonym będzie okazana; i do rządu odsłana. Poprawić się nie chcący, mogą być oddaleni z Lyceów.

16. Prowizora, Cenzora, prawnika wyznaczy Konsul.

17. Tenże wyznaczy trzech Inspektorów generalnych nauk, którzy raz w rok przynajmniej wizytować będą Lycea, przejrzą rachunki, sposób uczenia i administracyi; rapport przesyła rządowi.

18. Po założeniu pierwszém Lyceów, Prowizorowie, Censorowie, Prokuratorowie znowo być powinni lub wdowcy. Kobiетom nie wolno mieszkać w obrębie domu pensyonaryuszów.

19. Inspektorowie generalni z trzema członkami Narodowego Instytutu od Konsula wyznaczonemi, przebiegają Departamentu nie mieszkając; i examinować będą osoby chcące być nauczycielami teraz na początku w Lyceach; na każde miejsce dwóch Kandydatów podadzą, jednego wybierze Konsul.

20. Później gdy wakuje Katedra, ciż Inspektorowie podadzą Kandydata rządowi, Administracyja Lyceów z Profesorami drugiego; Konsul jednego z nich wyznaczy.

21. Administratorowie i Profesorowie utalentowani i pilni z Lyceów mniejszych mogą być przeniesionemi do większych, z miejsca niższego postąpić na wyższe, za poprzedzającym raportem od generalnych Inspektorów do Konsula.

22. Wszystkie Lycea zupełnie urządzić do r. RP. 13; co gdy się stanie; zgasną szkoły centralne.

23. Oprócz Lyceów będą jeszcze szkoły szeregularne, gdzie młodzież wysokie nauki czerpać może i w nich się doskonalić może.

24. Takowe szkoły d'is będące zostaną, rząd w nich uczyni odmiany; Ministrowi wewnętrznemu podległe; Profesorów Konsul wybierze, z Kandydatów 3, od Instytutu generalnych Inspektorów, i Profesorów szkoły, gdzie Katedra wakuje podanych.

25. Nowo założone będą wyższe szkoły: 4. prawa, w każdej 4 nauczycielów; 3. lekarskie, w każdej 8. nauczycielów; jedna szeregularnie zatrudniać się ma chorobami żołnierzy i matków. 4. Chemii, fizyki, historyi naturalney, w każdej nauczycielów 4. 2. Kunstów mechanicznych i Chemicznych z 4 nauczycielami; jedna Matematyki wyższej z 3. nauczycielami; jedna Geografii, historyi, ekonomiki publiczney z 4. nauczycielami. Oprócz szkół rysunkowych, malarzkich, snyderkich w Paryżu, Dijon, Toulouse będących założy rząd czwartą z 8. nauczycielami. Przy każdym obserwatorium; jakie dziś mamy, będzie Profesór Astronomii. Przy wielu Lyceach będą nauczyciele żyjących języków. Rząd wyznaczy 8. Profesorów muzyki i kompozyci.

26. Na Katedry teraz otwierające się Instytut poda rządowi Kandydata, Inspektorowie

drugiego; w późniejszym czasie stosować się trzeba do art. 24.

27. Każda szkoła najwyższa przy Lyceach będzie założona, i pod rządem Administratorów zostanie.

28. W jednej twierdzy będzie szkoła militarna, gdzie uczniowie z Lyceów wyszedłszy uczyć się mają rzemiosła wojennego.

29. Uczniów będzie 500. w jednym batalionie, wszyscy obowiązani do służby; nauczycieli przynajmniej 10; nauki: teoria, praktyka, Administracya, historia wojen i wielkich wojowników.

30. Z uczniów narodowych w Lyceach 200, z pesjonaryuszów i postronnych 300. po egzaminie z nauk dokończonych, wnidzie do szkoły; co rok 100. pierwszych, 150. drugich się odmieni; koszt na wszystkich narodowy; zdolnijsi pędą do wojska.

31. Administracya dla tej szkoły oddzielna; zostaje zwierzchnością Ministra wojennego. Profesorów Konsul wyznacza.

32. Rpta kosztem swoim utrzymywać będzie w Lyceach i szkołach najwyższych 6400. uczniów.

33. 2400. rząd wybierze synów żołnierskich lub urzędników cywilnych, którzy się zasłużyli Rptey; a przez lat tylko 10. synów obywatelskich z Departamentów nowo podbitych. Każdy mieć powinien lat najmniej 9, umieć czytać i pisać.

34. Resztę rząd wybierze, to jest 4. tys. dzieci z uczniów po szkołach wyższych, z liczby w dwoynasob większej, którą nauczyciele i zwierzchność poda, z każdego Departamentu w miarę ludności.

Reszta później.

---

w Drukarni X.X. Piarow Wileńskich wyszedł z Druku *Wiersz o Osobności, Gresseta Poety z Francuzkiego przestosowany przez X. Józefa Konstantyna Bogusławskiego, na Fundusz Ubogich*. Cena na papierze Ordynarynym Złoty 1. Groszy 15 na Papierze Podsztowym Złotych 2.

W Drukarni Akademickiej wyszła z druku *Logika, czyli zasady pierwsze zasady sztuki myślenia*, dzieło Elementarne niegdys p Stefana Bonnot de Condillac, wielu Akademii członka na żądanie bywłzey Komisji Edukacyjney Narodowej, dla Szkół publicznych napisane, i od niej approbowane; a teraz z przydatkiem niektórych objaśnień i przypisów przez Jana Znoskę NN. WW. i Filoz. Doktora Prawa i Historji w Szkołach Akad. Wileń: Profes. z Francuzkiego na Polski język przełożone. Cena tego dzieła na papierze klejowym złtch 4. i gr: 15 na wodnym złt: 3. gr: 15. Prenumeratorowie od tych samych osob, na których ręce prenumerowali, exemplarze swoje odbiorą.

Dzieło pod tytułem *Teatr Dziecinny*, służące do uformowania serca młodzi, już jest pod prasą; wydzie pierwszy tom pod koniec Maia, Treść tego dzieła już była publikowana. Kto by życzył prenumerować, zechce się udać do Drukarni S. Jana.

Zgubiono pod Solecznikami Kałamarzyk okurą marmurkową powleczoney, z dwoma zamkami; w którym było w worku płóciennym białym cz: zł: 750. W worku grubym rubli całkowitych 18. W worku starym iedwabnym szafiorowym czer: zł: Cesarzkich podwoynych 11. pojedynczy Leopolda Cesarza 1. W tymże worku pierścien brylantowy z cyfrą SAR, pod spodem w oprawie Numer 26. Izkło pod cyfrą szafiorowe. Szpinka brylantowa. 9. dużych przed-

nich brylantow. Pierścien złoty z Sylwetką damską Izkłem. Pierścienek złoty na krwawniku cyfra wiązana MZ. Dwie Książki rachunkowe pieniężne. Paczek różnych Dokumentow pieniężnych: Oblig s.p. Michała Granowskiego Sekr: Koron: Rafałowi Godebskiemu dany, a na drugiej stronie zapisana odpłata ręką JW. Pocięcia Oboźnego W.L. Paczek papierów regulujących się do kasy Cesarskiej Krakowskiej. Różne papiery, listy należące do JP. Michała Zylłoka. Kilka Książek między którymi jedną Łacińską do nabożeństwa, jedną Niemiecką tytuł mającą *Emilia*, jedną o paleniu wódek JP. Symona i kilka innych. — Jesliby kto wziął jak ślad, tedy niech da wiadomość do Solecznik do Dworu do W. Przegalinskiego tamtejszego Ekonoma, lub do Brześcia samego W. Zylłoka Sędz: Ziem: Brzes: lub do Wilna do Kamienicy Niskowskiego pod Nrm 93. na Sawicz Ulicy; który znalazł, lub postrzegł, i dał wie-dzieć, odbierze sowitą nagrodę.

Litewski Gubernator wojenny General Lieutenant Baron Beningsen zalecił rządowi Gubernskiemu ostrzedz i publikować w całej Gubernii, ażeby wyjeżdżający za granicę obywatele dla handlu, w miastach gdzie są Rosyjscy Konsulowie lub Wice Konsulowie, koniecznie stawili się u nich z pasportami swoimi pod boiaźnią kary; przeto wydając jadącym za granicę pasporta, należy od nich wziąć rozpiszkę.

Zwazając upadły stan, Wdowy Hetmana W. L. Kofsakowskiego podczas byłych w Polfcze rozruchow gwałtownie życia pozbawionego, który żonę wdługach zostawił; jakoteż wiek iey podeszły, który iey nie dozwala zarządzać Majątkiem obciążonym, J. I. Mość nayłaskawiey rozkazał naznaczyć Opiekunów; Krayczego Grabowskiego, Szefa byłey Gwardyi Litewskiej Tyzenhauza, i Chorążego Wawrzeckiego; dla wygodnieyszego zaś osądzenia spraw Kredytorskich Hetmanowej, rozpoczętych po różnych Sądach, wszystkie przenieść do jednego Głinego Littgo Wileń: Gubernii, i sądzić według prawa.

Dnia 17. Apr: Ru 1802. pewny Palsazyer, wyjeżdżając z Miasta zgubił tabakierkę w samym Mieście Wilnie, lub na przedmieściu złotą podługowatą w czworogran, z różnemi wyrabianiami po bokach i zwierzchu, odmyka się, z jednej strony zwyczajnie zwierzchu, z drugiej zaś strony, ze spodu są dwie małe tabakierki przedzielone zdwoma odemknięciami. Ktoby takową tabakierkę znalazł, niech się z nią zgłosi do WJP. Müllerowej Burm: Wileń: na Niemieckiej Ulicy pod Nrm 374. w Wilnie mieszkającej, za co odbierze przyzwoitą nagrodę.

Komisjsya Szpitalna Litt: po przedstawieniu JW. Gubernatorowi Wileńsko Litewskiemu względem budowy mostu na rzece Wilii w Wilnie przez kompanią za zł: 100,000. podług warunkow i planu zrobionego gdy odebrała odpowiedź, ażeby dla zmniejszenia kosztu ieszcze raz w trzech terminach ogłosić licytacyą, i przeto zadość czyniąc takowemu żądaniu uwiadamia się publiczność, iż kto zechce takowy podrad za taniej przyjąć raczy bywać na licytacyach w dniach 28. Kwietnia 1, ostatecznie 5. Maia w Domie JX. Rodziewicza pod Nrm 159. położonym.

Litewsko-Wileński Rząd Gubernski ogłasza, ażeby chcący kupić z publicznego targu był: W. Poll: Generata Jeleńskiego Folwark Melzkieliszki leżący w Powieści Wileń: z oromemi gruntami, sianożęciami i gospodarskiem zabudowaniem, czyniący rocznego dochodu 590. złotych. Poll: opisany na zapłacenie summy należney Sukcessorom Szlachcica Prusaka, stawali przed Rządem Gubern: sami, lub przysłali Plenipotentów prawnie umocowanych na termina. 1szy d. 12. 2gi 15. 3ci d. 20. Maja ninieyszego roku 1802